

en skuffende Lighed levende Væseners Skrig, Graad og Declamation. Man har samme Fornoelse deraf som af at lugte til en smuk Teiblomst.

Thorvaldsen er død.

Vi maaatte ikke henregne os til den danske Presse, hvis vort Publicum ikke funde sig i, at vort Blad, naglede dets mere spøgende Tendens, istemte det vemodige Budskab: Thorvaldsen er død.

Thorvaldsen er død — leve Thorvaldsen! — ja, saaledes kan man raabe ved enhver Konge, der dør; men til Thorvaldsen er det ikke saa let at finde en Efterfolger — Thorvaldsen er død.

Selv de, der ikke kendte ham, den elskværdige gamle Mand, ja selv de, der ikke have set hans Værker, ville ikke blive urechte ved Efterretningen. Naar noget Stort og Højt gaaer til Grunde, dirrer en Streng i ethvert Bryst — og den store Afdøde var vor Landsmand.

Men man tilgive os, at vi ikke kunne jamre, som om det var et uventet, unaturligt Slag, der havde truffet os. Vi kunne ikke forholde for vor funde Menneskeforstand, at Thorvaldsen dog kun var et dødeligt Menneske og allerede 74 Aar gammel.

Og selve hans Død var jo blid og smuk — rolig og kraftfuld gif han bort. De gamle Helte rede til Odin iforte Harnisk og Hjelm — han gif med Diet ufordunklet ind til den evige Skønhed.

Og han døde som en stor Mand: Den store Mand seuer og bliver baaret ud, fulgt af Publicums Briller og Lorgnetter. Tæppet gaaer op; der er kun en Tilsuer mindre.

Forsøg til en dansk Marseillaise.

(Første Vers).

Allons ensans de la presse,
Le jour du Beslag est arrivé!
Contre vous de Mr. Neiersen
L'étandard sanglant est levé.

Entendez-vous fra Gothergaden
Mugir den stemme Betjent?
Ils viennent jusqu' i vort Trykseri
Etouffer os Alle tilsammen —

Stræk Gevar, citoyens!
Formez les bataillons!
Marchez!
Marchons!
:: Og legge os :: paa Politiets Loft!

→→→→→→→→→→

Da Hr. Blok Toxen skal være blevet saare vred over den Samtale mellem ham og en fornæstig Mand, som vi intrykkede i forrige Nr., saa tillade vi os, for at gjøre det godt igjen — da hans Stevning har sat os Stræk i Bloket — idag at meddele:

En Samtale mellem Blok Toxen og en gal Mand.

Blok Toxen. Har De set den Stevning mod „Corsaren“, som jeg har ladet astrykke i Adresseavisen?

Den gale Mand. Nei, vil De sevne „Corsaren“? Det er min Sjal meget fornæstigt. Lad mig høre, hvorledes Stevningen lyder.

Blok Toxen. Gjerne! Jeg siger først, at „Naturstanden“ maa opoffres for den personlige Sikkerhed, og at jeg derfor vil have „strenge Bestraffelse“ over Corsaren.

Den gale Mand. Upperligt sagt!

Blok Toxen. Dernæst tager jeg det hidse Digt frem og viser, hvorledes „Corsaren“ har sat ** for L. S. og m for s, samt „Vers“ for „Brief“, hvilke „baade ikke taales som vangerende Trykseil, og desuden ei er det.“ Ogsaa hersor forlanger jeg „strenge Bestraffelse.“